

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 2008-10-14

RKT – 61 – 11/08/HS

DECYZJA Nr RKT – 64 / 2008

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **umarza się jako bezprzedmiotowe** wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Telewizję Kablową „Vega” Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie przy ul. Orkana 56 a, praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, do czego mogło dojść w wyniku niezawierania w umowach z konsumentami o świadczenie usług telekomunikacyjnych informacji o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej oraz w regulaminie świadczenia usług o zasadach wypłaty kar umownych, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 56 ust. 3 pkt 6, a także z art. 60 pkt 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) przeprowadzono postępowanie wyjaśniające (sygn. akt RKT-405-68/07/HS) w sprawie działalności Telewizji Kablowej „Vega” Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie przy ul. Orkana 56 a (zwanej w niniejszej decyzji Spółką), w toku którego powzięto podejrzenie, że może ona stosować praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów wskazaną w sentencji tej decyzji. W związku z powyższym, Postanowieniem nr 1 z dnia 02.01.2008r. (dowód: karta nr 1) wszczęto z urzędu niniejsze postępowanie. Spółka nie uznała stawianych jej zarzutów (dowód: karty nr 3-4). Pismem z dnia 28.04.2008r. (dowód: karta nr 85) zawiadomiono Spółkę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód karta nr 87). W wyznaczonym terminie Spółka nie skorzystała z uprawnienia do zapoznania się z aktami sprawy.

Prezes Urzędu ustalił i zważył co następuje:

Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000131954 (dowód: karty nr 10-16). Pod numerem 2001 wpisana jest do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych (dowód karty nr 19-20) i na terenie Częstochowy obsługuje ponad 17.000 abonentów (karta nr 9). Spółka stosuje następujące wzorce umów:

- 1/ umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych (karta nr 51),
- 2/ regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych (karty nr 52-53),
- 3/ regulamin promocji dostępu do internetu (karta nr 35),

4/ cennik usług telekomunikacyjnych (karty nr 48-50),
określające prawa i obowiązki stron umowy.

Okoliczność stosowania powyższych wzorców umów udokumentowano przedstawiając umowy faktycznie zawarte z konsumentami z ich wykorzystaniem (dowód karty nr 54-77).

Spółce postawiono zarzut naruszania obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w zakresie określonym w art. 56 ust. 3 pkt 6 i art. 60 pkt 3 Prawa telekomunikacyjnego, do czego mogło dojść w wyniku niezawierania w umowach z konsumentami o świadczenie usług telekomunikacyjnych informacji o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej oraz w regulaminie świadczenia usług o zasadach wypłaty kar umownych.

W odpowiedzi na zarzuty określone w punkcie I sentencji niniejszej decyzji Spółka wyraziła opinię, że są one pozbawione podstaw. Integralną częścią umowy jest regulamin świadczenia usług, gdzie cyt. „operator określił (...) zarówno zasady jak i wysokość kar umownych, choć nie użył takiej nazwy”. Spółka podnosi, że cyt. „Zgodnie z postanowieniami § 24 ust. 3 regulaminu świadczenia usług, przekroczenie zakresu przerw w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej skutkuje obniżeniem w następnym miesiącu wysokości Opłaty Abonamentowej o 1/30 za każdą dobę braku sygnału” – co odpowiada i realizuje istotę kary umownej w rozumieniu art. 483-484 K.c. (karty nr 3-4).

Stosownie do zapisu art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów *Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z art. 24 ust. 2 - Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności - pkt 2 - naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.*

Dla stwierdzenia naruszenia przywołanego powyżej przepisu prawa kumulatywnie muszą zostać spełnione następujące przesłanki:

- określone zachowanie Spółki musi być bezprawne,
- zachowanie to musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Oceniając stosowane przez Spółkę wzorce umów Prezes Urzędu zwrócił uwagę na następujące unormowania. Według regulacji zawartej w punkcie 4. regulaminu promocji, osoba zainteresowana ofertą zawiera umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych (karta nr 35). Zapis zawarty w § 1 wzorca umowy zawiera zapis, że jej integralną częścią jest regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych (karta nr 51). Regulamin ten określa zakres i warunki wykonywania usług oraz prawa i obowiązki stron umowy. W § 24 pkt 3 zawarty jest zapis cyt. „Dostawca usług zastrzega sobie prawo do przerw w świadczeniu usług telekomunikacyjnych spowodowanych konserwacją lub modernizacją sieci nie dłuższych jednorazowo niż 6 godzin i nie więcej niż przez 3 doby w kwartale. Przekroczenie wskazanego okresu skutkuje obniżeniem w następnym miesiącu wysokości Opłaty Abonamentowej o 1/30 za każdą dobę braku sygnału.” W regulaminie w § 30 pkt 3 zawarte jest następujące unormowanie cyt. „Za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu Usług wynikająca z Awarii, trwająca dłużej niż 12 godzin, Abonentowi przysługuje uprawnienie do żądania zwrotu 1/30 miesięcznej Opłaty Abonamentowej” (karty nr 52-53).

Informację o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, zgodnie z art. 56 ust. 3 pkt 6 Prawa telekomunikacyjnego, Spółka zobowiązana jest zamieścić w umowie. W sprawie bezspornym jest, że w umowie nie ma przedmiotowej informacji, przez co nie wykonano określonego w ustawie obowiązku i w konsekwencji działanie Spółki jest bezprawne.

Zgodnie z zapisem art. 60 pkt 3 prawa telekomunikacyjnego regulamin powinien określać zasady wypłaty kar umownych. Spółka określiła zakres i warunki świadczenia usług w regulaminie, który dostarczany jest abonentom nieodpłatnie wraz z umową.

Działanie Spółki polegające na umieszczeniu w regulaminie informacji o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy oraz o zasadach ich wypłacania - nie godzi w zbiorowe interesy konsumentów, ponieważ przedmiotowa informacja dociera do abonentów. W regulaminie zawarta jest informacja o wysokości kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usług telekomunikacyjnych i jest to 1/30 opłaty abonamentowej za każdą dobę braku sygnału. W związku z powyższym nie są spełnione łącznie obie przesłanki określone w art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W opinii Prezesa Urzędu oceniane w niniejszej decyzji działanie Spółki nie narusza art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy także podkreślić, że zgodnie z art. 104 Prawa telekomunikacyjnego – do odpowiedzialności przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Należy także podkreślić, że konsumenci mają prawo do składania reklamacji usługi telekomunikacyjnej za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie i określenia wysokości kwoty odszkodowania lub innej należności, co reguluje rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 1 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania reklamacyjnego oraz warunków, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej (Dz. U. Nr 226, poz. 2291) oraz rozdział X regulaminu.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, *gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.*

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów umożliwiają wydanie decyzji na podstawie art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 2 oraz art. 28 ust. 1. Prezes Urzędu na podstawie art. 26 ust. 1 wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24. Zgodnie z art. 27 ust. 2 wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania. Natomiast zgodnie z art. 28 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Zgodnie z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Biorąc pod uwagę powyższe, w sytuacji rozstrzygnięcia innego, niż przewiduje ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów

zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym zastosowanie ma powyżej przytoczony art. 105 § 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie, jak wykazano powyżej, działanie Spółki nie godzi w zbiorowe interesy konsumentów. W związku z powyższym w zakresie zarzutu określonego w sentencji niniejszej decyzji postępowanie staje się bezprzedmiotowe. W przedmiotowej sprawie brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpoznania sprawy. Wobec powyższego orzeczono jak sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w Katowicach
Maciej Fragsztajn